

staar i Lovforslaget, ikke maa foretages noget, som strider imod de Hensyn, som skyldes den. Den højtærede Minister har ikke oplyst mig om, hvad han egentlig mener dermed, og det er ganske mærkværdigt, naar han siger til mig, at Sognepræsten maa give Tilladelsen, og at han er den rigtige Mand dertil, ogsaa naar der indrettes rent borgerlige Begravelsespladser. Jeg vil gerne spørge, hvorledes man saa skal faa fat i Sognepræsten, og hvilken Sognepræst det saa er, der skal give Tilladelsen. Hvis der virkelig her i København indrettes borgerlige Begravelsespladser, hvor alle Mennesker have den Ret, som jeg mener, alle Mennesker have, til at blive begravede, skal man saa spørge Sognepræsten om, hvilke Sange man maa synge ved Begravelserne? Tror virkelig den højtærede Minister, at der er Fare for, at man vil synge Sange af „Den glade Enke“ eller lignende, det er dog ikke meget rimeligt; man vil nok ved en saadan Lejlighed vælge Sange, som det er passende at synge ved en Begravelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Naar det ærede Medlem omtalte det kirkelige Udvalg, synes han i Øjeblikket ganske at have glemte, at dette ingenlunde er en Forsamling af blot gejstlige; de borgerlige Interesser ere i det kirkelige Udvalg lige saa vel repræsenterede som de gejstlige. Ordføreren ved det kirkelige Udvalgs første Behandling af denne Lov var en Professor juris, ingen gejstlig. Det ærede Medlem omtalte, at jeg udelukkende havde sluttet mig til, hvad de gejstlige i det kirkelige Udvalg havde sagt og slet ikke huskede paa, at jeg var en borgerlig Minister. Det ærede Medlem bør læse Fortegnelsen over det kirkelige Udvalgs Medlemmer igennem, og han vil da se, at de borgerlige Interesser ere lige saa fuldt repræsenterede. Det ærede Medlem fandt det underligt, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Jordspaa-kastelse henviste til, at der ikke for mig var fremkommet noget Ønske med Hensyn til at faa det bestaaende Forhold forandret, og han sagde: Hvorledes skulde saadanne Ønsker fremkomme, Jordspaa-kastelse er jo for Tiden forbudt. Ja, hvorledes kommer man i det hele taget til Ændringer i Lovene, uden netop derved, at der fremsættes Ønsker om at faa det bestaaende forandret, at faa Tilladelse til, hvad der for Tiden er forbudt. Hvis det ved blot en eneste borgerlig Begravelse

havde vist sig, at man kunde ønske Forbudet mod Jordspaa-kastelsen ophævet, saa var det vel kommet frem, og saa havde man erfaret, i hvad Retning Ønskerne gik. Jeg tvivler i øvrigt paa, at et saadant Ønske næres, thi jeg kan ikke se, hvorledes Ønsket om at blive borgerlig begravet skulde kunne forenes med Ønsket om, at der dog skal foretages Jordspaa-kastelse efter Kirkens sædvanlige Ritual.

Brandes: Jeg er ikke saa ubekendt med Sættelsen af det kirkelige Udvalg, som den højtærede Minister synes at tro, men man vil dog vistnok indrømme mig, at dette Udvalg er nedsat ikke for at fremme de borgerlige, men for at fremme de kirkelige Interesser. Det er Kirkens Mening, man ønsker at høre, enten den saa udtrykkes gennem gejstlige eller gennem Lægmand, og det er derfor, jeg mener, at den højtærede Minister ikke faar ret Besked, naar han kun henter sine Oplysninger fra det kirkelige Udvalg. Han kommer da ikke til at fremme de borgerlige Interesser, som jeg mener ogsaa høre ind under hans Embede. Hvad det specielle Spørgsmaal: Ingen Jordspaa-kastelse angaar, er det vist ikke værd at trætte det høje Ting med yderligere Diskussion derom. Jeg vil kun sige, at af det kirkelige Udvalg er jo det tilladt, som den højtærede Minister ønsker at forbyde. Jordspaa-kastelse forbydes ikke i det Forslag til Lov, som den højtærede Minister har modtaget fra det kirkelige Udvalg. Han har selv sat det til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg skal heller ikke fortsætte Debatten angaaende Spørgsmaalet om Jordspaa-kastelse. Jeg har allerede første Gang, jeg havde Ordet, sagt, at det er en Sag, som jeg er fuldstændig villig til at forhandle om, og viser det sig, at dette høje Ting har en anden Opfattelse af Spørgsmaalet end jeg, skal jeg meget gerne gaa ind derpaa. Det ærede Medlem kan jo saa forsøge at faa sin Opfattelse af dette Spørgsmaal ført ind i Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.